

[Skatteministeren]

Lovforslaget går ud på at tilpasse sømands-skatteloven til reglen om overførsel af uudnyttet bundfradrag fra ægtefællen efter personskattelovens § 8, stk. 2, der vedrører beregningen af 6 pct.-skatten. Bundfradraget udgør i 1987 130.000 kr. for hver ægtefælle.

Med gennemførelsen af lovforslaget sidestilles gifte søfolk i princippet med gifte personer, der udelukkende har landindkomst, med hensyn til muligheden for at udnytte et uudnyttet bundfradrag fra ægtefællen.

Det foreslås, at den nye bestemmelse skal have virkning fra og med lønningsåret 1987.

Lovforslaget medfører et provenutab for staten, der skønsmæssigt kan anslås til mellem 8 og 10 mio. kr. for lønningsåret 1987. Der vil endvidere være et vist administrativt merarbejde forbundet med tilpasningen af sømands-skatten.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks Geologiske Undersøgelse.

(Lovforslag nr. L 104).

I overensstemmelse med Miljøministeriets indstilling i undervisningsministerens sektorforskningsredegørelse afgivet til Folketinget den 31. marts 1987 søges der med dette lovforslag etableret en bestyrelse for DGU med inddragelse af eksterne forskere.

Forslaget er formuleret således, at det ved sammensætningen af bestyrelsen tager højde for såvel institutionens sektorforskningsmæssige status som det faktum, at DGU fortsat har nær tilknytning til Energi- og Miljøministeriernes ressortopgaver.

Formålet med lovforslaget er at sikre en hensigtsmæssig vægtning af DGU's indsats i forhold til den tekniske og naturvidenskabelige forskning, til erhvervsinteresser og de mest berørte myndigheders behov for bistand og rådgivning på det geologiske område.

Det er bestyrelsens opgave at varetage den overordnede ledelse af DGU, herunder godkendelse af arbejdsprogrammer, budgetter og regnskaber samt DGU's deltagelse i større projekter.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en boret tunnel under hele Storebælt.

(Beslutningsforslag nr. B 47).

Baggrunden for forslaget er naturligvis den viden og de mange udtalelser, der er fremkommet vedrørende vandgennemstrømningen til og fra de indre danske farvande og Østersøen, som vil blive hæmmet af en tunnel lagt på havbunden og af bropiller.

SF har vedtaget at gå ind for en boret tunnel til togtrafik på Øresund, så derfor kan forslaget også ses som en videreførelse af partiets politik for at forhindre plante- og fiskedød i havmiljøet.

Især Storebælt har stor betydning for vandgennemstrømningen til og fra Østersøen, da 70 procent af vandgennemstrømningen netop foregår her – 15 procent gennem Øresund.

Danmarks Naturfredningsforening har i et 6-siders notat kraftigt kritiseret de undersøgelser, der indtil nu er foretaget, og konkluderet, at den eneste rigtige løsning er en boret tunnel under hele Storebælt.

Den samme konklusion kom man også til på et borgermøde i Korsør den 10. november i år, hvor der var 250 mennesker til stede.

Ligeledes har følgende kritiseret den løsning, som regeringen og Socialdemokratiet har vedtaget i Folketinget: Erhvervsfiskerne på Bornholm, Fyn og Vestsjælland, Korsør Lystfiskerforening, Miljøstyrelsens Havforureningskontor ved hr. Arne Nielsen samt flere fynske kommuner.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til Tingets velvillige behandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Tidsskriftcentret.

(Beslutningsforslag nr. B 48).

[Ingerlise Koefoed]

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en frivillig sabbatordning.

(Beslutningsforslag nr. B 49).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 236****1) Til socialministeren af:****Jane Oksen (FP):**

»Hvad agter ministeren at foretage for at forhindre, at der i en række tilfælde kan ydes mere i bistandshjælp, end der kan tjenes ved lønnet arbejde?«

Skriftlig begrundelse

Hensigten med bistandsloven må være at hjælpe folk i nødsituationer og i øvrigt hurtigst muligt aktivere dem til at komme ud af systemet igen. I dagspressen har vi flere gange kunnet læse, at det i en række tilfælde bedre kan betale sig at få bistandshjælp end at gå på arbejde. Ved lov nr. 938 af 23. december 1986 blev forsøgsordningen med kontanthjælp efter retsprincippet (faste ydelser) ophøjet til lov, og de ændrede kontanthjælpsregler trådte i kraft den 1. juli 1987.

I regeringens oprindelige forslag til ændring af bistandsloven, lovforslag nr. L 116, der blev fremsat den 13. december 1985 af ministeren, anføres i bemærkningerne til lovforslaget, Tillæg A, spalte 2856: »Efter forsøgsreglerne er der alene fastsat individuelle grænser for den samlede hjælp. . . Efter disse regler kan hjælpen således ikke overstige det hidtidige levestandardniveau.« I bemærkningerne til samme lovforslag var også anført (sp. 2847-2848), at set under ét i forsøgskommunerne skulle forsøget væ-

re udgiftsneutralt. I Socialministeriets særtryk af FFL 1988 er anført, at kommunernes merudgifter i forbindelse med lov nr. 938 1986 anslås til 280 mio. kr.

Man må altså konstatere, at lovens intentioner ikke er opfyldt, idet overgangen til faste ydelser skønnes at ville medføre merudgifter. Da arbejdsløsheden formentlig stiger i 1988, bliver antallet af bistandsmodtagere formentlig også stigende og ikke faldende som anslået i FFL 1988. Alene i juni i år var der 12 pct. flere familier, der modtog kontanthjælp, end i samme måned i 1986.

Det må være administrativt muligt at genindføre reglerne om, at det hidtidige levestandardniveau ikke overskrides. I modsat fald bliver det ikke muligt at styre kontanthjælpsudgifterne, da flere og flere vil foretrække bistandshjælp frem for arbejde, efterhånden som det går op for folk, hvordan loven virker.

Formanden:

Man skal markere også med hånden, hvis man ønsker ordet, idet formanden ikke kan se, når der bliver trykket på knappen.

Jane Oksen (FP):

I Morgenavisen Jyllands-Posten den 15. november 1987 er det anført, at bistandsklienter får større økonomisk udbytte af socialhjælp end af lønnet arbejde, og at de nye regler for kontanthjælp, der trådte i kraft den 1. juli 1987, foreløbig har kostet samfundet 300 mio. kr. mere end forudsat ved lovens vedtagelse. I et konkret tilfælde er det anført, at en familie på 2 voksne og 4 børn får en gevinst på 2.926 kr. pr. måned ved at få bistandshjælp. Hvis de 4 børn var blevet passet i institutioner, skulle der lægges yderligere 4.000 kr. til. Det vil altså sige, at der kan blive tale om en gevinst på næsten 7.000 kr. skattefrit ved at undlade at arbejde. I Kommunernes Landsforening har man skønnet, at 10 pct. af bistandsklienterne får 10 pct. mere, end de ville få på arbejdsmarkedet, ja i nogle kommuner endda 15 pct. mere. Hvad agter ministeren at gøre ved dette?

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

For det første vil jeg sige til spørgeren, at jeg naturligvis heller ikke synes, det er uproblematisk, at der i visse tilfælde udbetales mere i kontanthjælp, end den pågældende kunne forvente